

РЕШЕНИЕ

№ 12187

гр. София, 17.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4943** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. Я. П., чрез упълномощен адвокат, срещу Решение № 1643/05.04.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108-ми състав, постановено по НАХД № 16525/2023 г. С решението е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-026088 от 30.10.2023 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева и лишаване от право на управление на МПС за срок от 3 месеца, за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба, идентична с подадената пред въззивния съд, са изложени възражения за наличие на непълна и неконкретна квалификация на нарушението; изтекъл давностен срок за съставяне на АУАН; описание на нарушението - лаконично, липса на посочване на стойността на превишението, което затруднява защитата на нарушителя. По тези съображения се иска отмяна на решението и на потвърденото с него НП.

В проведеното съдебно заседание касаторът редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и заявява, че решението на районния съд следва да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Въззивният съд, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 14.06.2023 г., около 19:53 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]моторно превозно средство - лек автомобил марка „БМВ“, модел „120“ с рег. [рег.номер на МПС] се движило до № 139 със скорост от 142 км./ч., (след приспаднат толеранс - 3% от 147 км/ч.), при ограничение на скоростта от 80 км/ч., въведено с пътен знак В 26 в населено място. Превишението е заснето с преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип Cordon M2, с фабричен номер MD 1193, за позиционирането, на която бил съставен протокол, съгласно изискванията на чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. Изготвен е снимков материал от техническото средство. След извършена допълнителна проверка е установен собственикът на заснетото МПС, а именно касаторът В. Я. П.. Във връзка с това на 11.10.2023 г. последният подал в отдел „Пътна полиция“ - СДВР декларация по чл. 188 от ЗДвП, в която отразил, че на посочената дата и час е управлявал собственото си МПС. На същата дата – 11.10.2023 г., въз основа на снимковия материал и попълнената декларация свидетелят - П., младши автоконтрольор в отдел „ПП“ при СДВР, съставил АУАН серия АД, бл. № 069021/11.10.2023 г., в който подвел констатираното нарушение като такова по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. Актът е предявен на П., който го подписал без възражения. На 18.10.2023 г. последният депозирал писмено възражение срещу констатациите в АУАН. Въз основа на акта било издадено и обжалваното пред СРС наказателно постановление № 23-4332- 026088/30.10.2023 г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение, както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалваното НП. Решаващият съд е обсъдил възраженията на жалбоподателя и е изложил мотиви за тяхната неоснователност, които се споделят и от настоящата инстанция

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

По наведените и пред настоящата инстанция възражения за допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на процесното НП, с които е засегнато правото на защита на санкционираното лице, Съдът намира следното:

В настоящия случай фактическата обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. При установяване на нарушението няма допуснати съществени процесуални

нарушения. СРС мотивирано и обстойно е обсъдил всеки един от доводите на касатора за допуснати съществени нарушения при издаването на НП, за непълната и неправилна квалификация на нарушението и правилно ги е възприел за неоснователни. В конкретния случай касаторът е нарушил правилото на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, а не това на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, доколкото максимално допустимата скорост в процесния участък е определена с нарочен пътен знак – Б26 в населено място, който изключва правилото на чл. 21, ал. 1 от същия закон. Касационният състав споделя изцяло мотивите на въззивния съд, че вмененото нарушение е описано по ясен за възприемане от П. начин. Действително в случая, както в АУАН, така и в НП е пропуснато да се посочи изчислената стойност на установеното превишение на разрешената скорост. Така допуснатото нарушение обаче не е от категорията на съществените, тъй като касае математическо изчисление на посочените в НП стойности - от регистрираната скорост на движение на процесното МПС се изважда максимално допустимата скорост в процесния участък (142 км./ч. - 80 км/ч.). Неоснователни са и доводите, изтъкнати и пред въззивната инстанция, за изтекъл давностен срок за съставяне на АУАН.

Съгласно чл. 34 от ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за политическите партии, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел и за дружествата за секюритизация, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора "а" и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години. В конкретния случай на дата 11.10.2023 г. П., в качеството му на собственик на заснетия лек автомобил марка „БМВ”, модел „120“, с рег. [рег.номер на МПС] е декларирал, че на 14.06.2023 г., около 19:53 часа е управлявал собствения си автомобил. Нарушителят е установен на 11.10.2023 г., когато е декларирал, че лично е управлявал МПС, като АУАН е издаден на същата дата – 11.10.2023 г., т.е. при спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита за неоснователни повторените в касационната жалба възражения и за правилни и обосновани фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да потвърди обжалваното НП.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1643/05.04.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108-ми състав, постановено по НАХД № 16525/2023 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: